
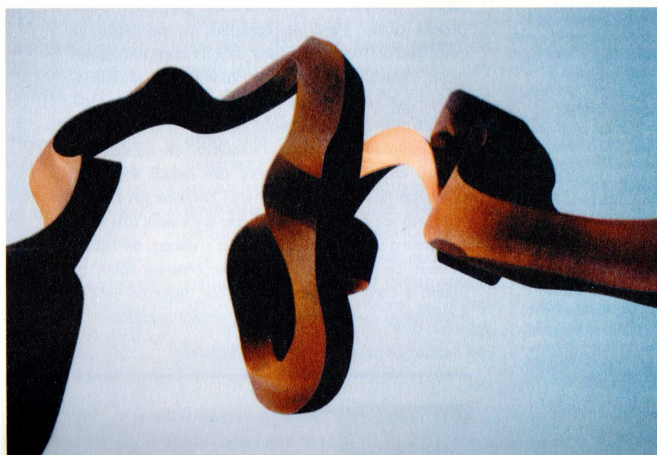
CARÀCTERS

ÉS UNA REVISTA DE LLIBRES

I AQUEST N'ÉS EL NÚMERO **35**

Nascut a Taradell (Osona) el 1943, Josep Plandiura i Vilacís va iniciar vers l'any 1960 una vigorosa carrera d'escultor del ferro, matèria dominant en la seva obra.

L'any 1988 funda el Centre d'Art Contemporani de Sant Pere de Vilamajor. El centre, espai residencial d'experimentació artística que dirigeix al llarg de 14 anys, és la plataforma des d'on Plandiura ha

exercit i exerceix el seu mestratge com a faedor del ferro.

L'àeria torsió del ferro

Josep Plandiura, artífex savi de la matèria, ens posa, amb les seves escultures de cal·ligrafia inconfusible, davant de la sorprenent condició aèria del ferro. Per obra seva, el dur metall esdevé dúctil i mal·leable fins a extrems insòlits (o insòlids), i adquireix una morfologia nova, sempre sinuosa, sempre esmunyedissa i d'aparença tova: artells i braços ferris que fa créixer enlaire, incorbant-los i descorbant-los, ara com una essència d'arbre (nuosa i retorta), adés amb vertigen i levitat d'ala. Aleteig del ferro: en la frevolesa del gest, la gravetat s'esquerda, seduïda. No és de cap altra manera com l'escultor projecta en l'espai i en l'espai sense dimensió dibuixa, sinó traçant el signe d'un vol que indaga en l'atzur i l'arabesc que contradia el buit. Suma, doncs, de dues pulsions substancials, aquesta escultura, que es debat, amb vocació laberíntica, en l'aire, s'arrela, alhora, serpentejant, a la terra, com un retorn a la naturalesa tel·lúrica que la nodreix.

Abraham Mohino i Balet